

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Gospodarcza i Monetarna

2010/2010 (INI)

25.6.2010

OPINIA

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie
miejsc pracy
(2010/2010(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Edward Scicluna

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. jest zdania, że obecny globalny kryzys gospodarczy i społeczny, który spowodował spowolnienie zmian dotyczących profilu zużycia energii i redukcji emisji dwutlenku węgla, nie powinien powstrzymywać państw członkowskich od przejścia na konkurencyjną, bardziej zrównoważoną gospodarkę niskoemisyjną efektywnie wykorzystującą zasoby, skoro obranie takiego kierunku uczyni te państwa bardziej odpornymi, mniej zależnymi od coraz droższego przywozu i bardziej konkurencyjnymi;
2. uważa, że europejska strategia zatrudnienia musi uwzględniać gospodarcze skutki zmiany klimatu wywierane na europejskie rynki pracy, działalność gospodarczą na rzecz dostosowania się do takich zmian oraz inne działania wynikające ze zmian polityki mających na celu łagodzenie zmiany klimatu;
3. podkreśla, że ekologicznie wydajna gospodarka i „zielone” miejsca pracy można promować dzięki przeniesieniu obciążeń podatkowych z pracowników i przedsiębiorstw na nieodnawialne zasoby energii oraz że w ten sposób uniknie się również negatywnego wpływu na środowisko naturalne;
4. podkreśla, że Komisja powinna wykorzystać przygotowania do kolejnych wieloletnich ram finansowych, aby promować zrównoważony rynek pracy poprzez położenie szczególnego nacisku na „zielone” miejsca pracy;
5. zwraca się do Eurostatu, OECD i wszystkich agencji statystycznych państw członkowskich o rozważenie restrukturyzacji statystycznej klasyfikacji rodzajów działalności gospodarczej, aby poprzez wprowadzenie odrębnego kodu wg NACE lepiej odzwierciedlała ona nowe sektory ochrony środowiska, które obecnie są ukryte, ponieważ są one włączone do tradycyjnej klasyfikacji przemysłowej;
6. zauważa, że według OECD sektor towarów i usług środowiskowych ma potencjał, aby tworzyć miejsca pracy wymagające szerokiego zakresu umiejętności i zdolności, w tym dla pracowników o niskich kwalifikacjach, oraz wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na tę narażoną grupę;
7. jest zdania, że biorąc pod uwagę rozwój demograficzny, w zakresie świadczenia usług społecznych oraz zdrowotnych występuje duży potencjał dla powstawania trwałych miejsc pracy, który należy wykorzystać w interesie skutecznej polityki zatrudnienia;
8. jest zdania, że polityka zatrudnienia odgrywa kluczową rolę w walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, i dlatego zgodnie z celami opracowanego przez MOP programu „godnej pracy” wzywa do gwarantowania dobrej jakości warunków pracy oraz płacy, które zapewniają pracownikom zarówno godne utrzymanie, jak i sprawiedliwy udział w PKB;

9. podkreśla, że przejście na gospodarkę ekologiczną będzie wymagało odpowiednich szkoleń i programów edukacyjnych i że w niektórych przypadkach uczelnie muszą rozważyć wprowadzenie zupełnie nowych dziedzin badań i głównych kierunków studiów, a także zachęca państwa członkowskie do pilnego rozwiązania występującego już problemu różnic między umiejętnościami dostępnych pracowników a potrzebami „zielonych” gałęzi przemysłu;
10. wzywa do wprowadzenia skutecznych systemów finansowania i zachęt podatkowych, aby pomóc MŚP w ukierunkowaniu się na prowadzenie ekologicznej polityki zatrudnienia i zapewnianie ekologicznych innowacji i produkcji;
11. wzywa przemysł do udziału w ekoinnowacjach, jako że przedsiębiorcy mają do odegrania bardzo ważną rolę w szerszym rozpowszechnianiu tych innowacji; zauważa w związku z tym, że informowanie przedsiębiorców poprzez przedstawianie nowych możliwości biznesowych będzie mieć kluczowe znaczenie dla powodzenia strategii mającej na celu rozwój gospodarki efektywnie wykorzystującej zasoby oraz zrównoważonych gałęzi przemysłu;
12. twierdzi, że w związku z przyspieszoną restrukturyzacją przewidywaną w odpowiedzi zarówno na światowy kryzys, jak i na zmianę klimatu, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przygotowania ram, które jasno precyzują, jakich dostosowań oczekuje się od rządów, pracodawców i pracowników;
13. choć zgadza się z tym, że europejska strategia zatrudnienia powinna jak najszerszej określić „ekologiczne miejsca pracy”, stoi na stanowisku, iż należy dokonać rozróżnienia między kontrolą zanieczyszczeń, recyklingiem, gospodarką odpadami, zarządzaniem zasobami wodnymi, działaniami na rzecz uzdatniania wody, ochroną środowiska, produkcyjnymi zastosowaniami technologii środowiskowych, produkcją energii ze źródeł odnawialnych oraz związanych z tym urządzeń, a także badaniami i rozwojem w zakresie ochrony środowiska;
14. wyraża zaniepokojenie brakiem mobilności pracowników na rynku wewnętrznym UE; podkreśla, że nadal istnieją restrykcje dotyczące swobodnego przepływu pracowników z nowych państw członkowskich, a przenoszenie praw socjalnych jest ograniczone;
15. wyraża zaniepokojenie pogłębiającym się na rynku pracy w UE w ostatnich dwóch dekadach brakiem długoterminowej pewności zatrudnienia, w wyniku którego zwłaszcza młodzi ludzie wykazują rosnącą tendencję do podejmowania zatrudnienia na umowach krótkoterminowych oferujących gorsze warunki pracy; jest zdania, że nowych miejsc pracy stworzonych w tych okolicznościach nie można uznać za trwałe; uważa, że tymi brakami strukturalnymi należy zająć się w kontekście dążenia do rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.6.2010
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Enikő Győri, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Íñigo Méndez de Vigo, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Elena Băsescu, David Casa, Iliana Ivanova, Syed Kamall, Philippe Lamberts